Bài hát: Cây đàn của bé

Bé ngồi đánh đàn, cho bạn hát vang
Tiếng nhạc tình tang là tang tính tình
Đàn trong tay bé, đàn hát tình tang
Đàn trong tay bé là chiếc quạt nan
Bé ngồi đánh đàn, cho bạn hát vang
Tiếng nhạc tình tang là tang tính tình
Đàn trong tay bé, đàn hát tình tang
Đàn trong tay bé là chiếc quạt nan

Truyện: Cao và thấp

Một sáng mùa xuân, Dê và Lạc Đà rủ nhau vào công viên chơi. Dê thì thấp bé, Lạc Đà thì cao lêu nghêu. Dê nói:

- Thấp là tốt nhất.

- Còn Lạc Đà lại cho rằng "Cao vẫn tốt nhất", rồi sinh ra cãi nhau ầm ĩ.

Cả hai đã đến công viên, nhưng tường cao bốn bề, bên trong cây cối xum xuê. Cành là vườn cả ra ngoài tường. Lạc Đà chỉ cần ngẩng đầu lên là đã có những lá non ăn ngon miệng, còn Dê thì chịu... nhịn, nhìn Lạc Đà ăn mà thèm. Lạc Đà đắc chí cười khì:

- Rõ ràng cao là tốt hơn thấp rồi chứ?

Cả hai định vào công viên, nhưng khốn nỗi cái cửa ra vào lại vừa hẹp, vừa thấp, Dê chui vào dễ dàng gặm cỏ non xanh, còn Lạc Đà thì quỳ chân, cúi đầu cố chui vẫn không vào được. Dê ta lên mặt nói với Lạc Đà:

- Đúng là thấp tốt hơn cao như lời tôi nói không nào? Tôi nói cấm có sai, Lạc Đà lắc đầu không nhận Dê đúng mình sai. Cả hai tiến đến nhờ bác Trâu phân xử, bác Trâu hiền từ nói:

- Chỉ nhìn thấy điểm mạnh, không nhìn thấy điểm yếu của mình, thì chẳng ai đúng đâu.

Lạc Đà, Dê nghe ra ý nghĩa lời nói của bác Trâu, thấy mình không đúng. Hai bạn lấy đó để nhìn lại chính mình và không còn cãi nhau nữa.